

**MEMÒRIA D'INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA AL
CARRER DE LA PRINCESA, 50-52 I 53, BARCELONA,
BARCELONÈS**

CODI: 019/06

Realització:.....**ATICS SL**

Direcció tècnica:..... **ARIADNA TRAVESET**

Memòria de la intervenció arqueològica al carrer Princesa, 50-52 i 53, Barcelona.
Codi: 019/06.

Fitxa tècnica

Intervenció arqueològica: c/ PRINCESA, 50-52 I 53

Terme municipal / comarca: Barcelona/Barcelonès.

Coordenades UTM: UTM31N ETRS89 X431660/Y4582032

Dates de la intervenció: 03/02/2006-09/02/2006

Tipus d'excavació: Intervenció arqueològica preventiva.

Motiu: Obres de canalització serveis elèctrics.

Promotor/Execució: Fecca-Endesa/ Espelsa

Empresa adjudicatària: *ATICS, SL Gestió i difusió del patrimoni arqueològic i històric.*

Direcció tècnica: Ariadna Traveset i Civit.

Elaboració de la memòria: Ariadna Traveset i Civit.

Fotografia: Ariadna Traveset i Civit.

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ.....	5
2. CONTEXT GEOGRÀFIC.....	6
3. ANTECEDENTS ARQUEOLÒGICS I HISTÒRICS.....	8
4. METODOLOGIA.....	11
5. DESENVOLUPAMENT DELS TREBALLS.....	12
6. CONCLUSIONS.....	13
7. FITXES D'UNITATS ESTRATIGRÀFIQUES.....	14
8. BIBLIOGRAFIA.....	16
9. DOCUMENTACIÓ GRÀFICA.....	17
9.1. DOCUMENTACIÓ PLANIMÈTRICA.....	17
9.2. DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA.....	19

C:\Users\ariadna\Downloads\Memòria 014-13.doc - _Toc348356418

Memòria de la intervenció arqueològica al carrer Princesa, 50-52 i 53, Barcelona.
Codi: 019/06.

1. INTRODUCCIÓ.

La memòria arqueològica que presentem recull els resultats del seguiment arqueològic dut a terme en el decurs de l'execució del projecte d'instal·lació d'una línia subterrània de baixa tensió en una àrea delimitada pels números, **50-52 i 53** del carrer de la Princesa, del barri de la Ribera. L'indret on es dugué a terme l'actuació s'inclou en una Zona d'Interés Arqueològic i d'alt valor històric ja que es troba dins una de les zones pertanyents a l'ager de la ciutat romana i dins del barri de la Ribera, un dels barris medievals més antics construïts fora de les muralles romanes, i per tant, va ser convenient realitzar un seguiment dels treballs. L'obra constructiva fou promoguda per Fecsa-Endesa i executada per Espelsa i les tasques arqueològiques s'encarregaren a l'empresa *ATICS SL Gestió i Difusió del Patrimoni Arqueològic i Històric*.

La direcció arqueològica d'aquesta intervenció ha estat assumida per l'arqueòloga Ariadna Traveset de l'empresa d'arqueologia *ATICS*. La intervenció va ser efectuada entre els dies 3 i 9 de febrer de 2006. Els treballs arqueològics es van iniciar amb l'objectiu de detectar i documentar les possibles estructures antigues afectades per les obres de canalització dels nous serveis elèctrics.

2. CONTEXT GEOGRÀFIC

La comarca del Barcelonès, comprèn el territori existent entre la Mediterrània i la Serralada Litoral, en el tram conegut com a Collserola i delimitat pels rius Llobregat i Besòs. Des del punt de vista morfològic s'aprecien dues grans unitats, la Serralada de Collserola i el Pla de Barcelona.

A la Serra de Collserola hi trobem una formació de *horst*¹ compostat per materials granítics i esquistosos, limitat al Nord pel Vallès (Sector central de la Depressió Prelitoral), a Llevant amb el Turó de Roquetes (Besòs), al Sud el Turó de Valldaura i a l'Oest pel Llobregat.

El Pla es troba obert a mar i limitat per la Serralada Litoral i a migjorn per la falla que segueix ran de mar des del Garraf i el turó de Montjuïc fins al Turó de Montgat, més enllà del Besòs. La falla, originada al moment de la fractura del Massís Catalano-balear, va dibuixar el que a grans trets, havia de ser la costa catalana.

En el miocè i el pliocè, damunt del sòcol paleozoic, sedimentaren dipòsits marins del qual són testimonis una sèrie de petits i suaus turons (dels Ollers, del Tàber, de les Falzies, de la Bota). La falla es fa visible al Pla, ja que si des de Collserola els dipòsits baixen d'una manera continuada, suau i regular, al punt de contacte entre Ciutat Vella i l'Eixample es produeix una ruptura amb la presència d'un salt d'uns 20 metres, clarament visible en la morfologia urbana (les baixades de Jonqueres, de la Via Laietana, els carrers d'Estruc, de les Moles o de Jovellanos). Aquest salt fou aprofitat per la defensa de la ciutat situant-hi les muralles o a nivell econòmic, explotat amb la ubicació de diversos molins a la zona coneguda com de les moles (actual carrer de les Moles).

Damunt d'aquest substrat s'assenta el material quaternari del qual es diferencien dues unitats²: en primer lloc la plataforma superior, que s'inicia des del peu de la Serralada del Tibidabo i baixa fins al mar. Aquesta, que està molt afectada per l'acció dels torrents, és on s'assenta la ciutat, sobre tot el sector antic. El substrat presenta argiles i sorres grogues pliocèniques damunt de les quals trobem els derrubis quaternaris molt potents, graves anguloses dins d'una matriu d'argiles vermelles que provenen de la zona del Tibidabo per aportacions torrencials.

En segon lloc la plataforma baixa que va del graó o talús erosiu de 20 a 30 m. de desnivell fins a la línia de costa. Està constituït per la formació de les terrasses i deltes dels rius Llobregat i Besòs.

L'acció sedimentària de la plataforma presenta una sèrie de característiques que ha permès definir-la com un procés cíclic. Sembla que allà on l'efecte dels torrents no ha estat tan violent, es poden diferenciar tres nivells que es superposen quasi sempre en el mateix ordre i que es

¹ Bloc de l'escorça terrestre elevat entre fosses tectòniques i delimitat per falles.

² Solé, L. 1963.

Memòria de la intervenció arqueològica al carrer Princesa, 50-52 i 53, Barcelona.
Codi: 019/06.

repeteix cíclicament unes tres vegades, és per aquest motiu que se'l coneix com "tricycle". Aquests nivells son de baix a dalt³:

Argiles vermelles de procedència col·luvial i que seria la conseqüència d'un sòl format en condicions de clima semblant al de les regions tropicals humides, es a dir, una fase humida i una altra de seca.

Llims groguencs d'origen eòlic, *loess*, i que sembla que es formarien amb un clima sec i fred.

Per últim, trobem el torturà, amb crostes calcàries que s'haurien format en períodes de transició entre els dos climes anteriors, és a dir, més humit que durant el *loess* perquè hi hagués circulació de carbonat càlcic, però més càlid que el primer nivell, per tal que s'evaporés l'aigua.

En aquest nivells anirien incidint els diferents torrents i rieres, encaixant-se i produint formacions al·luvials i col·luvials de llims i argiles poc consolidades, la qual cosa explicaria l'aparició esporàdica de llengües de còdols i graves que trenca aquest cicle. De l'esglaió cap a mar, doncs, hi ha un mantell al·luvial format per les aportacions de les rieres, dels torrents, dels deltes dels rius veïnals i el corrent litoral. En aquest sector del pla es formaren maresmes i estanyols que ja no existeixen a l'actualitat per la reculada del mar i com a conseqüència d'una intensa urbanització. Malgrat això, molts d'ells han continuat vius en els topònims de la ciutat: Banyols a la marina de Provençals, la Llavinerà al Portal Nou, la Llacuna i la Llanera al Llobregat o l'estany del Cagalell a la zona del Port.

³ Solé, L. 1963.

3. ANTECEDENTS ARQUEOLÒGICS I HISTÒRICS.

Barcino neix com una ciutat fundada pels romans, totalment *ex novo*, tal i com ho confirmen, d'una banda, les fonts escrites i d'altra, les dades arqueològiques, entre aquestes les epigràfiques. Segons Plini (*Naturalis Historia*), Barcelona és una creació *ex nihilo*, com correspon a una colònia. S' establí mitjançant una *deductio*, i a sobre un punt triat amb aquesta finalitat en el pla costaner laietà, un grup de ciutadans romans civils (famílies itàliques) o veterans desmilitaritzats després de les guerres càntabres. Hi havia també una estructura de govern i una administració pròpies, ja que tenien autonomia administrativa; això es materialitzava en unes institucions municipals que mimetitzaven el model de la capital: Roma.

El cert és que es creu que la *Colonia Barcino* fou alçada pels romans a la Laietània meridional, franja litoral que s'estén de sud-oest a nord-est, entre la desembocadura del Llobregat i el Besòs, i de nord-oest a sud-est, entre la Serra Litoral (massís de Collserola) i el mar, ocupant tot el Pla de Barcelona i la part superior del Baix Llobregat. Fou distribuïda sobre un petit turó que s'alçava pròxim a la línia de la costa i al nord-est de la muntanya de Montjuïc, separada d' aquesta per un marcat golf o entrada de mar. Així, doncs, la ciutat quedava separada de la desembocadura del Llobregat per aquesta muntanya de 173 metres que s' endinsa cap el mar i que constitueix un dels límits de l' antiga cala (una magnífica zona portuària comprovada arqueològicament) avui convertida, per les aportacions del riu, en el delta del Llobregat.

La proximitat d' aquest punt degué ser una de les raons que motivà la seva fundació, com també fou el que motivà l' enriquiment dels seus habitants mitjançant la participació directa en el control i la gestió del tràfic comercial, i en el desenvolupament d' una agricultura intensa orientada, principalment a la comercialització del vi, que es va fabricar en gran quantitat.

Des d' antic el Llobregat va constituir una de les de comunicació naturals entre l' interior i el mar. Ja des d' època ibèrica, el curs inferior del Llobregat, va aplegar una nombrosa població que, atreta per les possibilitats d' enriquiment que veia en el comerç impulsat per aquesta via natural, s' instal.la a la Serralada Litoral.

Amb la primera colonització romana d' aquesta zona, que es pot datar cap a finals del segle II i principis de l' I aC (fet que comporta la fundació de dos importants nuclis al pla com *Baetluo* i *Iluro*), les terres del Pla van ser sistemàticament ocupades i distribuïdes entre els acabats d' arribar (famílies itàliques i veterans de Màrius), els quals van constituir les primeres *villae*, propietats mitjanes d' unes 25 ha.

Així doncs, la posició estratègica de la zona, amb una immillorable comunicació amb l' interior, i la possibilitat d' establir un control estructural i fiscal de les transaccions comercials que es duïen a terme a les platges de la desembocadura del riu, pogueren influir en l' elecció d' aquest lloc per a la fundació d' una nova ciutat molt pròxima, d' altra banda, a les altres *parva oppida* que aleshores ja tenien gairebé cent anys d' existència. Van ser, doncs, raons d' ordre

econòmic, juntament amb d'altres de tipus polític i militar, les que van determinar aquesta fundació.

La ciutat va assumir des del principi un paper de centre administratiu i religiós de la zona. Això queda ben patent a la mateixa estructura urbana, en la presència d'un temple de culte oficial, o en la seva manca de creixement al llarg de molt temps. Això es veu, igualment, en la proporció que hi ha entre l'espai que es dedica a les construccions i zones públiques i el que ocupaven les privades, i en la gran dimensió d'aquestes *domus* en relació al seu nombre. No pot ser considerada una ciutat des del punt de vista residencial, sinó més aviat una ciutat amb caràcter de capital dins el context de l'Ora Marítima Laietana. Aquestes característiques, tan atípiques en una ciutat, podrien justificar el fet d'haver estat fundada en una regió ja colonitzada.

El carrer Formatgeria i el carrer Esparteria es situen dins la barriada de la Ribera. Dit barri ha estat des de l'antiguitat una zona caracteritzada per la seva proximitat al mar. En un primer moment, aquesta zona costanera estava formada per aiguamolls on hi desembocaven nombroses rieres, entre les quals destaca la de Merdançà o riera de Sant Joan, que seguia el curs aproximadament per l'actual Via Laietana i desembocava en una zona molt propera a l'església de Santa Maria del Mar.

Abans de parlar de l'època medieval, que és quan aquesta zona pren una important força, cal esmentar l'ocupació de gran part d'aquest sector en època romana. Es tractaria d'una àrea fora muralles que probablement estaria ocupada per vil·les i també formaria part de la necròpolis de la mateixa ciutat *Colonia Julia Augusta Faventia Paterna Barcino*.

No és fins a finals del segle X o inicis del segle XI que es comença a ocupar de manera més estable la zona fora muralles, amb l'aparició de nous nuclis de poblament, anomenats *burgs* o *vilanoves*. Un d'aquests nuclis és el conegut amb el nom de **Vilanova del Mar**, el qual estaria situat a l'entorn del camí que anava des de la porta de la muralla (a l'actual plaça de l'Àngel) fins als entorns de l'església de Santa Maria de les Arenes, la qual durant el segle XIV (1329-1383) va patir una important reforma que la transformaria en l'actual Santa Maria del Mar. Fins al segle XIV aquesta zona va creixent des del punt de vista urbanístic, econòmic i social fins a configurar-se com una unitat administrativa, anomenada el **Quarter del Mar**, i d'altra banda la més poblada de la ciutat. Es constitueix doncs, un barri pescador i mariner que acabarà assimilant les principals funcions portuàries i es convertirà en l'autèntic motor de la ciutat⁴. La importància i alhora la diversitat d'oficis que es concentren en aquest barri de la ciutat, són un reflex d'aquesta activitat casi febril.

Cal destacar el gran canvi que va patir el barri a començaments del segle XVIII. Després de la Guerra de Successió, l'any 1714 i sota el regnat de Felip V, es decideix construir una fortalesa militar (La Ciutadella) a les afores de la ciutat de Barcelona, en els terrenys ocupats actualment pel parc de La Ciutadella. La seva construcció i la seva delimitació d'una zona de seguretat al

⁴ AAVV. *Història de Barcelona. Vol. 3: La ciutat consolidada (ss. XIV-XV)*. Enciclopedia Catalana. Ajuntament de Barcelona. 1992.

Memòria de la intervenció arqueològica al carrer Princesa, 50-52 i 53, Barcelona.
Codi: 019/06.

seu voltant, va provocar la destrucció d'una part important del barri, concretament l'àrea situada a ponent de l'església de Santa Maria del Mar⁵. Aquest enderroc es va realitzar entre el mes de juliol de l'any 1715 i finals de l'any 1718 i va comportar una densificació de la resta del barri, així com també un canvi definitiu del traçat del Rec Comtal pel carrer que actualment porta el seu nom⁶.

La següent reforma important la trobem a mitjans del segle XIX, moment en el que es planteja el traçat de nous carrers més amples i rectes, com és el cas del carrer Princesa, obert el 1854, que va separar la Ribera dels barris de Sant Pere i de Santa Caterina. És en aquest moment que també s'enderroca la Ciutadella, deixant únicament dempeus la capella militar, i creant l'actual Parc de la Ciutadella en els terrenys que abans havia ocupat la fortalesa borbònica. En aquesta època, el mar, que sempre havia format part intrínseca del barri, s'allunya; el Pla de Palau, amb la Llotja i els porxos d' en Xifré i dels Vidal-Quadras, feia de barrera entre l'aigua i la seva antiga ribera. I l'última gran obra que podem situar en aquest barri és la construcció del mercat del Born entre els anys 1873 i 1876, que respon a un projecte de l'arquitecte Josep Fontserè i Mestres.

Així doncs, la Reforma va canviar el barri de la Ribera, com també va passar amb els de Sant Pere i el de Santa Caterina. Torres del segle XII, com la dels Aladins al carrer de Basea, o voltes medievals com la d' en Malla van passar a millor vida. Placetes com la dels Argenters, carrerons com el de la Bomba o arcs com el dels Sant Crist van patir la mateixa sort.

⁵ Artigues P.Ll.; Fernández, A. 2002. Memòria arqueològica.

⁶ Fàbregas, M.; Huertas, J. *Memoria arqueológica: Antic Mercat del Born (Barrio de La Ribera-Distrito Ciutat Vella, Barcelona)*. Secció d'Arqueologia Urbana. Institut de Cultura. Ajuntament de Barcelona. Inèdita. 2000.

4.METODOLOGIA

El mètode de registre emprat en la present intervenció arqueològica s'inspira en el proposat per E.C. Harris i per A. Carandini . Es tracta del registre objectiu dels elements (murs, estructures de combustió, paviments, tombes...) i estrats (de terra amb o sense material arqueològic) que s'exhumen. Es realitza una numeració correlativa d'aquests sota el nom d'Unitats Estratigràfiques (U.E.) que individualitzen els uns dels altres. Cada Unitat Estratigràfica s'enregistra en una fitxa en la que s'indica: la seva ubicació, la situació en les plantes i seccions, la definició i la seva relació posició física respecte a la resta d'unitats estratigràfiques amb que es relaciona.

L'organització i registre sobre el terreny és de tres tipus:

- Registre estratigràfic, amb Unitats Estratigràfiques U.E.
- Registre gràfic, amb el qual queden registrades les estructures i/o estrats mitjançant fotografia, topografia i dibuix arqueològic.
- Registre de materials mobles, que implica el seu rentat, marcatge, tria tipològica i inventari.

Pel marcatge o siglat de totes les peces, aquestes queden registrades amb el codi d'intervenció arqueològica, **019/06**, i la U.E. (estrat) del que procedeixen, afegint, a les formes que es dibuixen, un número d'inventari. En aquesta intervenció no s'ha recuperat cap tipus de material arqueològic.

5. DESENVOLUPAMENT DELS TREBALLS

La intervenció arqueològica s'endegà a causa de les obres de canalització d'aproximadament 52 m, per l'estesa de cable elèctric, en una àrea delimitada entre els números 50-52 i 53 del carrer de la Princesa, en el barri de la Ribera de Barcelona.

Així, donat el fet que part de les obres suposaven la instal·lació de nous serveis comportaven l'afectació del subsòl, l'obra comportava de manera obligada –donats els antecedents històrics i arqueològics de la zona- un control arqueològic dels rebaixos i l'excavació i documentació de les possibles estructures i estratigrafia arqueològica existent.

S'ha d'entendre, però, que la intervenció quedà totalment supeditada a les necessitats de l'obra, podent intervenir amb sistemàtica arqueològica bàsicament en aquells punts i a les fondàries afectades pel projecte d'execució d'obra.

Les obres de seguiment i control s'efectuaren entre els **dies 3 i 9 de febrer del 2006**. La rasa a obrir s'inicià a la confluència del carrer Comerç amb el carrer de la Princesa.

La rasa, de 60 cm. d'ample i uns 52 metres. de llargària, comptava amb una potència de 50 cm. de fondària i s'efectuà manualment amb pic i pala amb l'ajuda d'una retroexcavadora de petites dimensions per aixecar les llambordes del paviment actual del carrer (**UE101**), i per extreure la capa de formigó que hi havia immediatament a sota de les llambordes (**UE 102**).

L'estratigrafia documentada es resum en les llambordes actuals del carrer que cobreixen el formigó que es deposita immediatament sobre un únic nivell de sauló barrejat amb runa constructiva actual i fruit de la instal·lació anterior de serveis moderns diversos (**UE 103**).

La cota inicial de la rasa era de 5.525 m.sobre nivell del mar i la cota final va ser de 5.025 m.sobre el nivell del mar.

Així, en el decurs del seguiment no s'exhumaren materials i /o estructures arqueològiques.

6. CONCLUSIONS

La instal·lació d'una estesa de cable elèctric en una àrea delimitada entre els números 50-52 i 53 del carrer de la Princesa, comportà el seguiment i control dels treballs d'obertura de la rasa, de 60 cm. d'ample i uns 52 metres. de llargària, comptava amb una potència de 50 cm.

Degut a l'existència de nombrosos serveis moderns (segle XX) que passaven per el subsòl de la mateixa zona on es va obrir la rasa, l'existència de restes arqueològiques va quedar descartada gairebé des del principi.

Així doncs, les feines de supervisió no permeteren exhumar cap tipus de material i/o resta arqueològica. Els resultats negatius, però, són vàlids únicament fins a les cotes assolides per l'obra.

7. FITXES D'UNITATS ESTRATIGRÀFIQUES

FITXA D'UNITAT ESTRATIGRÀFICA			U.E.: 101	
Sector: 100	CODI: 019/06	Cronologia: s. XX		
DEFINICIÓ	PAVIMENT			
DESCRIPCIÓ	Paviment actual del carrer, format per llambordins de formigó			
MATERIAL DIRECTOR				
SEQÜÈNCIA FÍSICA	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Reblert per	
	Cobreix a	102	Cobert per	
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

FITXA D'UNITAT ESTRATIGRÀFICA			U.E.: 102	
Sector: 100	CODI: 019/06	Cronologia: s. XX		
DEFINICIÓ	PREPARACIÓ DE PAVIMENT			
DESCRIPCIÓ	Capa de formigó.			
MATERIAL DIRECTOR				
SEQÜÈNCIA FÍSICA	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Reblert per	
	Cobreix a	103	Cobert per	101
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Memòria de la intervenció arqueològica al carrer Princesa, 50-52 i 53, Barcelona.
Codi: 019/06.

FITXA D'UNITAT ESTRATIGRÀFICA			U.E.: 103	
Sector: 100	CODI: 019/06	Cronologia: s. XX		
DEFINICIÓ	PAVIMENT			
DESCRIPCIÓ	Nivell de sauló barrejat amb runa constructiva actual i fruit de la instal·lació anterior de serveis moderns diversos			
MATERIAL DIRECTOR				
SEQÜÈNCIA FÍSICA	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Reblert per	
	Cobreix a		Cobert per	102
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

8. BIBLIOGRFIA

AAVV. *Els barris de Barcelona. Vol. I. Ciutat Vella. L'Eixample*. Fundació Enciclopèdia Catalana. Barcelona. 1999.

AAVV. *Història de Barcelona*. Enciclopèdia Catalana. Barcelona. 1995.

AAVV. *L'art Gòtic a Catalunya. Arquitectura I. Catedrals, monestirs i altres edificis religiosos 1*. Fundació Enciclopèdia Catalana. Barcelona, 2002.

AAVV. *Catalunya Romànica, vol. XX, El Barcelonès, el Baix Llobregat i el Maresme*. Fundació Enciclopèdia Catalana. Barcelona, 1992.

AAVV. *Gran Geografia Comarcal de Catalunya. El Barcelonès i el Baix Llobregat*. Fundació Enciclopèdia Catalana. Barcelona, 1982.

AAVV. *El Pla de Barcelona i la seva Història*. Actes del Ier Congrés d'història el Pla de Barcelona. Ed. La Magrana. Institut Municipal d'Història de l'Ajuntament de Barcelona. Barcelona, 1984.

Barrassetas, E.; Huertas, J. *Memòria d'excavació de l'antic mercat del Born*. Secció d'Arqueologia Urbana. Ajuntament de Barcelona. Inèdita. 1994.

Carreras i Candi, F. *Geografia General de Catalunya. La Ciutat de Barcelona*. Establiment Editorial. Barcelona.

Duran i Sanpere, A. *Barcelona i la seva història*. Enciclopèdia Catalana Aedos. Barcelona. 1972-1975.

Duran i Sanpere, A. *Història de Barcelona. De la prehistòria al segle XVI*. Enciclopèdia Catalana Aedos. Barcelona. 1975.

Fàbregas, M.; Huertas, J. *Memòria arqueològica: Antic Mercat del Born (Barrio de La Ribera-Distrito Ciutat Vella, Barcelona)*. Secció d'Arqueologia Urbana. Institut de Cultura. Ajuntament de Barcelona. Inèdita. 2000.

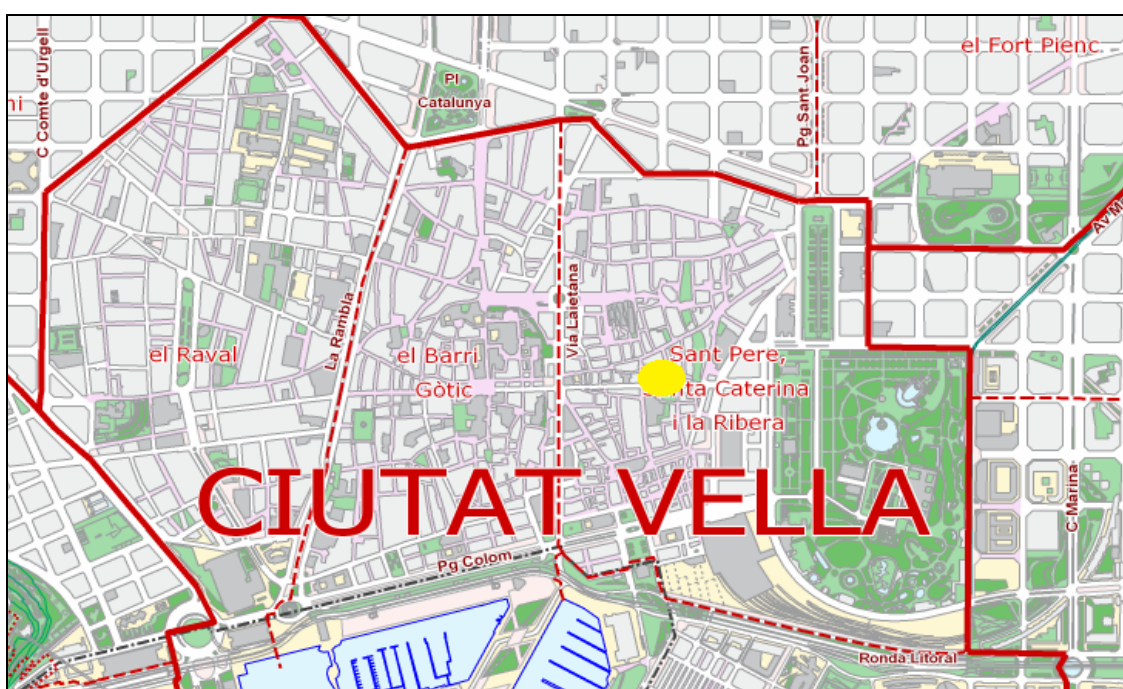
Ros Torner . *La ribera de Barcelona*. Barcelona. 1973.

Vila, P., Cassassas, Ll. *Barcelona i la seva rodalia al llarg dels temps*. Enciclopèdia Catalana Aesos. Ed. Aedos. Barcelona, 1974.

<http://cartaarqueologica.bcn.cat/>

9. DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

9.1. DOCUMENTACIÓ PLANIMÈTRICA

Plànol 1: Situació de la rasa del c/ Princesa dins del marc del districte de Ciutat Vella

NOM DEL PROJECTE

Intervenció arqueològica al carrer de la Princesa 50-52, 53
 Codi 019/06

MUNICIPI

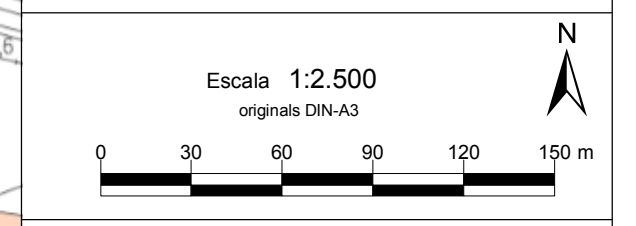
Barcelona

COMARCA

Barcelonès

LLEGGENDA

 Planta General Rasa

9.2. DOCUMENTACIÓ FOTOGRÀFICA

Foto.1: Inici dels treballs

Foto.2: Detall de l'estrat UE 102

Foto.3: Detall dels serveis moderns localitzats al llarg de la rasa.

Foto.4: Detall de la màquina treballant.

Foto.5 Detall de la secció de la rasa.

Foto.6: Detall de la rasa ja excavada.

Foto.7 Detall dels serveis ja col·locats.

Foto.8: Detall de la rasa un cop col·locats i coberts els serveis amb sauló.

Memòria de la intervenció arqueològica al carrer Princesa, 50-52 i 53, Barcelona.
Codi: 019/06.

Foto.9: Detall de la rasa ja finalitzada.

Foto.10: Rasa finalitzada en un altre tram.